

dretallet bemærker, at der ikke er nogen finantsiel Grund til Medsættelsen, vil jeg dog dertil sige, at dette kunne vi ikke ganske indrømme. Der har tidligere været givet paa denne Konto noget Mere end det, vi ville bevilge iaar, det skal jeg indrømme. Der har været givet 90,000 à 100,000 Kr., men nu komme vi ned til under 80,000 Kr., til 75,000 Kr. Paa den anden Side kom vi imidlertid ogsaa ifjor noget høiere op, end vi pleiede at komme, — det ene Aar maa bøde paa det andet — ikke blot fordi selve den første Bevilling var lidt høiere, — det var nu meget lidt — men dertil kom de Forslag, som bleve stillede af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) om Forberedelse af forskellige storartede Bygningsforetagender, som altsaa ogsaa bleve optagne paa denne Konto og forøgede den noget. Dertil kommer, at der iaar ikke kræves saa ganske smaa Bidrag med Hensyn til de kongelige Bygninger paa § 26, navnlig Ombygningen af Charlottenlund Slot, et Bidrag man maa finde fuldkomment rimeligt og begrundet, og som der derfor ikke fra Udvalgets Side skal reises nogenomhelst Modstand mod, men som dog paa den anden Side maa medføre, at man maa ønske, hvis det kan lade sig gøre med Rimelighed, at bespare paa andre Poster, hvor der ikke er nogen særlig tvungende Grund til at bevilge mere, og det forekommer mig ikke, der er nogen saadan med Hensyn til Christiansborg Slot. Christiansborg Slot har ikke været saa stedmoderlig behandlet, som man skulde tro efter det ærede Mindretals Bemærkninger i Betænkningen. Christiansborg Slot har nemlig allerede tidligere, som ærede Medlemmer ville se, faaet en meget gennemgribende Reparation i det Allervæsentligste, og ogsaa iaar er der bevilget til Christiansborg Slot til 2 Mellembygninger mellem Kirken og Slottet og Slottet og Ministeriet — hvilket man negtede ifjor — 11,903 Kr. og desuden til Kolonaden 18,000 Kr., altsaa ialt ca. 30,000 Kr. Medsættelsen af 21,000 Kr. synes altsaa ret vel begrundet, saa at jeg ikke tror, at man vel kan beklage sig derover, navnlig da Gaarden dog vender ud til en Side af Slottet og ikke til en af Hovedfacaderne. Med Hensyn til Endringsforslagene Nr. 34 og 35 angaaende Gasindlæg i Dønsse Slotsgaard og Anskaffelsen af Kirkeretnister til Frederiksborg Slotskirke og ligeledes med Hensyn til Nr. 36 og 37 om Alderstillaag til Inventarinspektørerne, tror jeg, der er tilstrækkelige Oplysninger i Betænkningen, saa at jeg ikke behøver nærmere at forklare dem. Jeg gaar da over til Endringsforslag Nr. 38, vedrørende 5,000 Kr., som Udvalgets Flertal foreslaar at bevilge til det danske Høvedelskab til Fremme af Træplantning og Haveanlæg i Vestjylland. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at denne Sum ikke er beregnet paa Anlæg af Stove i Vestjylland. Den er beregnet paa navnlig at hjælpe dem, man talder Smaa-

plantere i Vestjylland, til Anlæg af Haver om deres Huse og imaa Beplantninger paa Lodder, som for en meget stor Del ikke egne sig til Andet end Beplantning. Det er en Sag, som jeg tror har været drevet hidtil med megen Energi og ikke ganske saa Dpoffrelser fra Høvedelskabets Side, og efter de Beregninger, vi have modtaget fra Høvedelskabet, ses det, at det virkelig praktisk har vakt en ikke ringe Interesse for at fremme Haveanlæg og Træplantning hos Smaaaplanterne i Vestjylland, og den Betydning, det har for denne Del af Landet, behøver jeg ikke at fremsætte her, da den vist nok er saa almindelig anerkendt. Man har derfor troet, at man, ved at gjøre det muligt for Høvedelskabet at udvide den Virksomhed, som det nu i en Række af Aar har udfoldet, gennem Bevillingen vilde fremme denne Sag ikke saa lidt. Hovedsagen for Høvedelskabet er navnlig at sætte sig istand til at ansætte flere Ledere eller Inspektører, kyndige Folk. (En Stemme: Plantører). Nei, Plantører er det egentlig ikke, kyndige Folk i Træplantning til at hjælpe og anvise Folk, hvorledes de skulle anlægge disse Planter og hjælpe dem til at skaffe billige Planter og for en stor Del ogsaa skaffe gratis Skrifter eller Planter til Uddeling. Dertil har Selskabet hidtil anvendt et Par Tusinde Kroner; men det har vist sig at være for lidt, idet det derved kun har set sig istand til at holde 12 Ansøgere. Det har nu ønsket at udvide dette til henved 40, men dette kan neppe ske uden Tilskud, og Flertallet har derfor været enig om at finde det rimeligt, at Staten gik med og hjalp dertil med et Tilskud af 5,000 Kr. Det næste Forslag, under Nr. 39, gaar ud paa, at forøge Bevillingen til Selskabet for Havedyrkningens Fremme for at sætte det istand til at udrede flere Understøttelser til Husmændsønner, der ønske at oplæres i økonomisk Havedbrug. Den Bevilling, Selskabet hidtil har haft, er 600 Kr. Gjennem den kan det kun hjælpe 6 unge Mænd, ikke eengang om Aaret — thi det maa blive de samme 6 to Aar igjennem, da et ordentligt Kursus kræver toaars Bevilling. Imidlertid ere Begjæringerne fra hele Landet stegne i en meget betydelig Grad. I 1877 var der 33 Ansøgere, i 1878 endogsaa 49. Høvedelskabet har imidlertid, da det kun har haft den ringe Sum af 600 Kr., kun kunnet hjælpe 6 af de 49, altsaa ikke engang $\frac{1}{8}$. Nu har Selskabet selv begjæret en Forhøjelse, nemlig indtil 1,000 Kr., hvorved det altsaa vilde kunne hjælpe 10 eller omtrent $\frac{1}{5}$ af Ansøgerne; men det er indlysende, at det er en meget ringe Del af disse, der derigjennem hjælpes, navnlig hvis Antallet af dem vedbliver at stige, og er der Noget, vi netop maa ønske, er det, at disse Ansøgers Antal maa vedblive at stige; thi der er ingen Tvivl om, at bedre Havedyrknings Fremme, navnlig for de mindre Jordbesiddere, er af den største Betydning for vor økonomiske Fremtid og Selvstændighed, og der er